

Ali ve Sorumluluk

Bir varmış bir yokmuş, uzaklarda bir köy varmış. Bu köy, Güneşköy olarak bilinirmiş ve gerçekten de ismi gibi güneş gibi parlayan, yaşam dolu bir yer imiş. Güneşköy'ün neşeli çocukları her gün okulda ders çalışır, oyunlar oynar ve birbirleriyle çok iyi arkadaş olurlarmış. Köyde bir de okul varmış. Bu okulda minik öğrenciler, öğretmenleriyle birlikte dersler işleyip oyunlar oynarlarmış. Okulun bahçesi çok geniş, ağaçlar, çiçekler ve rengârenk oyuncaklarla dolu bir yermiş. Ancak bu bahçede güzelliklerin devamlılığı için öğrencilerin sorumluluk alması çok önemliymiş.

Bu hikâyenin kahramanı, minik bir çocuk olan Ali'ydi. Ali, her zaman gülümseyen, neşeli bir çocuktur. Okulda en sevdiği şey arkadaşlarıyla oynamaktır. Ama bir şey vardı ki, Ali sorumluluklar konusunda pek dikkatli değildi. Oyuncakları, kitapları ya da ödevlerini düzenlemek konusunda hep tembellik yapardı. “Kimse görmüyor, ne olacak ki?” diye düşünürdü. Bu düşüncesi yüzünden zamanla bazı sorunlar yaşamaya başladı.

Bir gün öğretmenleri, sınıf etkinliği olarak her öğrencinin sorumluluk alması gerektiğini söyledi. “Bu etkinlikte her biriniz, bir görevi üstleneceksiniz. Bahçedeki oyuncakları toplayacaksınız, çiçekleri sulayacaksınız ve sınıfın düzenini sağlayacaksınız,” dedi öğretmen, Nevin Hanım. Ali, bu durumdan biraz korktu. Çünkü sorumluluk almanın ne kadar zor olduğunu çok iyi biliyordu.

Ali, etkinlik günü geldiğinde, bahçedeki oyuncakları toplamakla görevlendirildi. Önce mutlu oldu çünkü toplayacak çok güzel oyuncaklar vardı; top, arabalar ve legolar... Ancak hemen ardından, “Bu her şeyin sonunda bana yük olacak!” diye düşündü. Oyuncakları toplarken, “Nasıl da başka arkadaşlar da yardımcı olur,” diye geçirdi içinden.

Etkinlik başladığında, Ali çevresindeki arkadaşlarının yoğun çalışma içinde olduğunu fark etti. Bir yanda Merve, çiçekleri suluyor; diğer yanda Hasan, sınıfın düzenini sağlamak için masaları yerleştiriyordu. Ali ise henüz oyuncakları toplamaya başlamamıştı. Oyuncakları toplayacağı sırada topun kaybolduğunu fark etti ve hemen aramaya gitti.

Merve, Ali'nin bu durumunu görünce yanına geldi ve “Ali, hep beraber çalışmalı, kaybolan topu bulmalıyız.

Eğer birlikte yaparsak, daha hızlı oluruz ve daha sonra oyun oynamaya da zamanımız kalır!” dedi. Ali, Merve’nin söylediklerini duyunca düşündü. Merve çok haklıydı. “Evet, birlikte çalışmalıyız’. Ama yinede oynamak yerine çalışma fikri ona çok zor geliyor ,onun sorumluluklarından kaçmasına neden oluyordu.

Öğleden sonra, Ali yardıma ihtiyacı olduğunu kabullendi. Arkadaşlarını dinlemeye karar verdi. İlk olarak, topladığı oyuncakları düzgün bir şekilde kutunun içine yerleştirdi. Bu sırada, bir arkadaşının yanına gelerek ona nasıl yapması gerektiğini söyledi. Arkadaşı Zeynep ona “Bak Ali, oyuncakları şöyle yerleştirirsen, daha az dağınık olur,” dedi. Ali biraz mahcup oldu ama Zeynep’in yardımıyla çok daha düzenli toplayabildiğini farkettti.

Arkadaşlarının yardımı ile Ali işlerin ne kadar kolaylaşacağını anlamıştı. Herkes işini yaparken birbirlerine şakalar yaparak eğlenceli vakit geçiriyorlardı. Ali, artık daha çok keyif alıyordu. “Demek ki, yalnız çalışmak zorunda değiliz. Birlikte çalışmak ve sorumluluk almak daha eğlenceli!” diye düşündü.

Etkinlik sona erdiğinde sınıfa döndüler. Ali, başlangıçta düşündüğü gibi sorumluluk almak istemediği için pişman oldu. Zamanla fark etti ki, sorumluluk almak aslında ona çok şey katıyordu. Nevin Hanım, yapılan işlerin sonucunu görmek için sınıfı kontrol etti. “Aferin çocuklar! Hepiniz çok iyi iş çıkardınız,” dedi.

Ali, öğretmenin söylediği cümleleri duyunca çok sevindi. O an, sorumluluğun ne kadar önemli olduğunu anladı. Toplanan oyuncakların düzeni, sulanan çiçekler ve sınıftaki düzen, Ali için sadece bir görev değil, aynı zamanda bir şeyleri başarmanın verdiği mutluluk oldu.

O günden sonra Ali, sorumluluklarını üstlenmeye başladı. Sürekli oynamak yerine önce işleri yapmayı öğrenmişti. Arkadaşlarına yardım ediyor, onları teşvik ediyordu. Hem sorumluluk duygusu geliyor hem de arkadaşlık bağları güçleniyordu. İki ay sonra, Güneşköy’de bir etkinlik daha düzenlendi. Ali’nin sorumluluk almaya olan isteği, herkesin dikkatini çekti. Ali hem güzel iş çıkardı hem de yeni arkadaşlar edindi.

İlk zamanlarda Ali hiç sorumluluk almak istemeyen bir çocuktur. Ama zamanla anladı ki, sorumluluk almak aslında onun için bir fırsattı. Hem birey olarak gelişmeye yardımcı olmuştu hem de onun ve arkadaşlarının keyifle geçirdiği anların temelini oluşturan bir etkinlikti. Sorunlarla karşılaşıldığında kaçmak yerine, sorumluluk alarak problemin üstesinden gelmenin onları daha güçlü kılacağını fark etti.

Ali, Güneşköy’de sorumluluğun ne kadar önemli olduğunu fark eden küçük bir kahraman oldu. Sorumluluk almak demek, zorluklar karşısında kendi hayatını ya da başkalarının hayatını kolaylaştırmak demektir. O günden sonra hepimiz Ali’yi özlemle hatırladık; çünkü o sorumluluk almanın hem zorluklarını hem de keyfini bizlere göstermişti.

Ve işte böyle, Güneşköy’de bir zamanlar Ali adlı bir çocuk yaşardı. Sorumluluğun ne olduğu konusunda önemli bir ders almış ve gelecekte daha bilinçli bir birey olmayı hedeflemişti. Güneşköy, onun gibi kahraman çocuklar oldukça hep neşeli ve güneşli kalmaya devam edecekti.